

Poëziepakket (4/4) – 25 gedichten

Alex Deforce
Dorien De Vylder
Erwin Hurenkamp
Eva Gerlach
Evangeline Agape
Geert Buelens
Herman Leenders
Iduna Paalman
Ineke Riem
Jan Ducheyne
Johan Sebastiaan Stuer
Leo Vroman
Marjolijn van Heemstra
Maud Vanhauwaert
Merel Morre
Merel van Slobbe
Nele Buyst
Peter Holvoet-Hanssen
Ramsey Nasr
Rodaan Al Galidi
Sara Eelen
Sylvie Marie
Tjitske Jansen
Toon Hermans
Tsead Bruinja

Kinderen snappen het sjamanisme beter dan wij

, houden van treinen

, houden van machines

, maken muziek die alleen zij kunnen horen

, maken vliegers terwijl de wind de stof

, de wind de stof uit hun handen waait

, geloven niet in de tijden

, geloven verhalen die zelfs de stenen niet durven vertellen.

De dress code:

speelkleren of geen.

Gesprekken in het zand

gaan niet over de artificiële intelligentie van honden

gesprekken langs het zand

duren het langst.

Alex Deforce
fragment uit 'Hoek van de laatste zon'

KILLERBRIESJE

Zijn het lentebaadjes?

Zijn het maden?

Als vissen op het droge
spartelen de harten.

Een kroonslagader, dorre tak
knakt. Haar hak

neemt het ritme over,
drijft het tempo op,
drijft de ware tuin
in het raam.

Een jonge zwaluw mist
hoe wat waar is
onder luid applaus
kantelt.

Een druppel bloed
glijdt geruisloos
over het glas
omlaag.

Dorien De Vylder

Ik zeg liefde maar bedoel een landschap. Je bent een eiland dat aan mijn uitzicht
ontspringt, een bergkam in sterk verouderd zonlicht gevangen. Je kust mijn wangen
maar je kent me niet.

Het is duidelijk wie van ons de sterkste is – het is je spanwijdte
en hoe ik daarin verdwijn als je in volle vleugelslag naar me grijnst.

Erwin Hurenkamp

REN

Als je gaat rennen: ren
tegen de dag. Zo kijk zo met licht op je
hielen je lijf uit de lucht in. Zigzag je door
gras naar waar je kunt omslaan stilliggen onzichtbaar

rechttop staan in wie je was. Waar. Let niet op je rochel
je bloedneus het lekken het scheuren van een voor een alle
lichamen die uit je opkomen ondergaan. Ren

Eva Gerlach

we houden ons winter warm
met dekentjes, gesprekken
geschater
voor nu is er hier
liefde
de zorgen zijn voor
later

Evangeline Agape

Einde van de horizon (Klassenstrijd)

En toen
in de winter van de schemering
werden we ingehaald door de geschiedenis

Het schuim ging plots rotten
het platte bleek in schuifjes
onderverdeeld en niet langer
stonden we naast elkaar
te blinken

Zo voelt het
pletten van de tijd
het rustig voortschokkelen
komt aan zijn eind

Al wat we zien
is ongewis

Oude engel

zij draagt de geschiedenis op haar rug
meer mantel dan vlees
meer ring dan vinger
meer hoed dan haar

ik rasp de eelt van haar ziel
pel haar tot op het bot
tot voorbij de jaren
tot achter het craquelé

vang het licht in haar ogen
vind de zang in haar stem

Herman Leenders

de ruis

een doorgang naar de jaren tachtig
mijn ouders trouwen op een linoleumvloer
het is een vergezicht met loyale benen
iedereen is opgelucht en ik in het holst
van al deze mensen
in het hoedje dat bij de jurk hoort
flikkert blauwe televisiesneeuw
in deze briljant verklede afspraak
ben ik een keuze ben ik de ruis
in elke ruimte

Iduna Paalman

Blauwe magie

Onderschat de magische kwaliteiten van je balpen niet. Alles wat je schrijft wordt waar.

Momenten zijn gemaakt van dunne lagen inkt op luchtpostpapier, de potloodlijnen in je notitieboekje schetsen de dag.

Deze wereld hangt van paperclips en losse velletjes aan elkaar. In den beginne was er de typemachine.

Wees heel voorzichtig met verhalen, schrijf niet over het verdriet van Tristan, over de zeeën tussen hem en Isolde, het tovergif in zijn bloed, in haar bloed, de wond die niet heelt.

(Schrijf niet: 'onmogelijke liefde' als je liever een mogelijke wilt.)

Ineke Riem

Raamogen

Jouw vertrouwde blik.
Dit raam
Zo, ja, zo
nét dat : jij

En dan jouw woorden

Zoals enkel jij
op jouw toon

En wij,
ons wederzijdse _____

Zoals elke passage
altijd bij
elk fluitend
voorbij schuifelen
stil staat

Zo Blijven

WIJ HIER

Tot om de h
o
e
k

t e u g
r

al
wat
Van

**ONS
IS**

In
Alle
Talen
Sprekende
Ogen

Zwijgen
Kan

CONTACT

Contact verwatert en verstomt
Exact wat niemand wou
Maar als jij naar mijn uitvaart komt
Kom ik naar die van jou

Johan Sebastiaan Stuer

EN DIE MUSSEN

In de vroege avondzon
hippen drie mussen
over ons balkon
en pikken intussen
naar onzichtbare dingen.
Noemen ze hun tjilpen zingen
en liever nog, proberen zij
de musheid te verhogen
tot grotere Musheid, zoals wij
met onze mensheid pogen?

Een doel dat overbodig is,
al prent ik ze graag in
dat hippen heus niet nodig is,
en oorlog evenmin.

Leo Vroman

KRAS

Het is moeilijk te bevatten dat dit bestaan,
de volledige weg van schreeuw tot zucht,
zal worden samengevat in een kleine
streep van geboorte- naar sterftejaar.
Een godgans leven uitgedrukt in de smalste
horizon van is naar is geweest, eenzame
kras tussen bron en zee.

Marjolijn van Heemstra

zoals alle mensen

heb ik de meeste prijzen op deze wereld
niet gewonnen
heb ik de meeste boeken niet gelezen
er nog minder van geschreven
heb ik de meeste kinderen niet gebaard
de meeste mensen nooit ontmoet
de meesten niet eens gekust

dat stelt mij voor vandaag gerust

Maud Vanhauwaert

soms lukt het
alles te zien
als de streepjes
op het fietspad

slingerend
slalommend
ertussendoor

en telkens weer
een streepje voor

Merel Morre

Er zwemmen walvissen door de stad

ze zingen in lage tonen die niemand hoort
maar ik wil dat je weet dat er gezongen wordt

laten we vreemde talen spreken vandaag
als ik je niet versta, kun je nog alles hebben gezegd

kijk dan: zo onwaarschijnlijk waren we nog nooit

Merel van Slobbe

BEGIN

Fel wit licht.
Je adem, een warme wind.
De geur van zoethouten huid, zachte pels, zweet.
Je gevlekte arm, zekere hand
rond me geknoopt, warm en zijde.
Hoe mijn gewicht in je landt, ligt, blijft liggen.
Hoe ik in je levende landschap dorst en zink.
Hoe elke kloppende klank uit jouw binnenkant
in mij voorgoed intrek neemt.
Hoe ik, van bij het begin, in dit zijden licht,
als nieuw een wereld mag verzinnen.

Nele Buyst

Gedicht voor Vogel Kenny

ik zie bijen op je mantel
zondag ijs met chocola

ik leer peinzen en niet denken
vlieg je maanmanwoorden na

kleiner als de zon daar scheer je
hoger, hoger dan de ra

roomijswit de sterren op je
mantel 's nachts van chocola

Peter Holvoet-Hanssen

En in deze schaamte zijn wij vrij.
Ik denk vandaag aan onze naaktheid
in de hoop dat niemand ooit
het grote gelijk in je ontdekt
onze longen bezet, opvult met honger
of zijn geloof in je plant als een schep.

Als het komt – zet je schrap tegen mij.
Alleen hier, in weerloosheid zijn wij vrij.

Ramsey Nasr
fragment uit 'De dag kan komen'

Alsjeblieft.

Laat me

mijn droom volgen.

Maak eerst

de droom wakker,

daarna mij.

Rodaan Al Galidi

sta je daar weer bij het raam
te wachten op de vossen
ze komen niet, ze slapen nog

niet in holen, maar op de onderste takken van een dichtbegroeide boom
die boom daar, kijk maar, je kan hen net niet zien.

Schimmen van een wildernis, zo lok ik je naar binnen
want wij moeten slapen nu

vossen zonder vacht.

Sara Eelen

in het huis van een vrouw
ligt een vleugel op de grond
en daar nog een

de vrouw kijkt er even naar
haar armen over elkaar
ze produceert een paar hm's
bukt zich langzaam voorover
en raapt de vleugels van de vloer

wat is dit in hemelsnaam, zegt ze

ze trekt de vleugels aan
loopt dan
naar het raam

Sylvie Marie

De stad is nog stil.
Tegen elkaar en een muur
slapen twee fietsen.

Tjitske Jansen

Geluk

Geluk dat is geen kathedraal
misschien een klein kapelletje
geen kermis luid en kolossaal
misschien een carrousselletje
geluk is geen zomer van smetteloos blauw
maar nu en dan een zonnetje
geluk dat is geen zeppelin
't is hooguit 'n ballonnetje.

Toon Hermans

niet naar je handen kijken
onder het wateroppervlak van de groene rivier
ze helpen je uit de droom *wij zijn een bende*
maar naar de paarden aan de overkant
tussen de graffiti op de pijlers
niet de honden terugroepen van hun jacht
die springen door het hoge gras
met zaden en blaadjes in hun vacht

bramen plukken

met die twee handen in de droom blijven

Tsead Bruinja